

“ Ik droom van een staat
 waarin elke burger verrijkt wordt
 door het verschil van de ander ”

DE MAN ACHTER DE OPTIMISTENBOND

LUC SIMONET WORDT GEVOED DOOR HET TAOÏSME EN HET STOÏCISME. BEIDE WORDEN VERENIGD IN DE STAAT OPTIMISTAN DIE HIJ IN HET LEVEN RIEP, DE STAAT VAN HET BEWUSTZIJN.

Een aantal jaar geleden besloot jij om een sabbatjaar in te lassen. Dat ene jaar werden er intussen zes?

Ik ben advocaat van beroep. Zes jaar geleden betrapte ik mezelf erop dat ik tijdens een telefoontje met een potentiële nieuwe klant, compleet mijn interesse verloor. De problemen waarmee ik geconfronteerd werd, konden me niets meer schelen. Ik realiseerde me dat ik mijn enthousiasme kwijt was. In diezelfde periode ging ik met mijn gezin naar Toscane. Op een bepaald ogenblik klaagde mijn dochter over de regen, waarop ik antwoordde: ‘Je zou beter zeggen: ‘Wat een mooie regendag’. Daarop repliceerde mijn dochter: ‘En jij zou beter wat meer doen in plaats van altijd te vertellen’. Ik heb dat even laten bezinken en daarna een paraplu laten bedrukken met ‘Wat een mooie regendag’. Ik voegde met andere woorden de daad bij het woord. Kort daarna volgde ik een

seminarie in Utrecht waar ik mijn verhaal vertelde aan een groep mensen. Een ler zei toen: ‘We need positive ideas en toen stelde ik voor een optimistenvereniging op te zetten. Dat was zo’n beetje het begin van de Optimistenbond, denk ik. Intussen zijn we op zes jaar tijd van 175 naar ver over de 4.000 leden gegaan met zuster-groeperingen in Nederland, Duitsland en Frankrijk. Zwitserland, Spanje en Noorwegen zijn ook in een opstartfase en er is een eerste contact gelegd met Groot Hertogdom Luxemburg en Brazilië. Ik kom elke dag opnieuw in contact met fantastische mensen van over de hele wereld. Ik zie het eerlijk gezegd niet meer zitten om nog aan dossiers te beginnen (lacht).

Wat houdt de Optimistenbond precies in?

De optimistenbond (www.optimistenbond.be) verenigt mensen →

uit alle lagen van de bevolking die eenzelfde gedachtegoed delen. Het is een filosofie gestaafd op de verantwoordelijkheidszin die we allemaal hebben. We voeren dus als het ware actie op het gebied van de gedachte. We geloven dat we de meester zijn van onze gedachten. Maar als we die macht hebben, zijn we ook vrije mensen en dus verantwoordelijk voor ons eigen gedrag maar ook voor onze omgeving, en uiteindelijk voor de hele wereld. Dat betekent dat als we willen veranderen, we dat zelf moeten doen. Er is een uitspraak van Kant die daar erg tegen aanleunt: 'We moeten ons gedragen zodanig dat de orde van de wereld niet wordt verstoord'. Als wij een voorbeeld stellen, zullen onze kinderen niets anders meer kennen. De optimistenbond wil met andere woorden een nieuw leefmodel oprichten dat zou werken, indien het door de hele wereld zou worden opgevolgd. Ik noem het graag 'de opstand der gewetens'.

In een periode van crisis is een nieuw leefmodel misschien net dat waar mensen naar op zoek zijn?

Ik denk dat de crisis er ons inderdaad zal toe aanzetten om na te denken over de weelde en de massaconsumptie waaraan wij ons de afgelopen jaren hebben gelaafd. Ik zie deze periode dan ook niet als een crisis maar als een omwenteling. Ik denk dat wij in deze periode vreugde moeten gaan zoeken in contacten in plaats van in contracten. De financiële wereld heeft een geslaagde staatsgreep gedaan op de politieke wereld, waardoor de democratie in gevaar is gekomen. Daarnaast zit de rijkdom, en bijgevolg de macht, geconcentreerd bij enkele kopstukken die de touwtjes in handen houden. Wij willen de burgers verenigen om de corruptie van de politici tegen te gaan.

“We willen ons afzetten tegen overproductie en massaconsumptie. Maar in plaats van de straat op te trekken of te klagen dat er niets gebeurt, willen wij een culturele metamorfose bewerkstelligen”

We willen geen revolutie die geweld gebruikt, maar een metamorfose van de geest en een voluntaristische verandering. Een algemeen bewustzijn creëren dat sterker is dan een vuist. Mahatma Gandhi heeft ooit gezegd dat de aarde voldoende levert om de behoeften van alle mensen te vervullen, maar niet voldoende voor de hebzucht van allen. Vanuit dit gezichtspunt, kunnen we ons afvragen of de crash die we nu aan het ondergaan zijn, niet even dringend als onontbeerlijk was?

“Hadden we nu echt gedacht dat we de planeet konden blijven vernietigen en grondstoffen blijven verspillen tot in het oneindige?”

aha!moment

We waren op vakantie in Toscane toen mijn dochter klaagde over de regen. Ik sprak haar erop aan dat ze beter blij kon zijn voor die mooie regendag. Toen wees ze mij terecht: 'Je zou beter wat meer doen in plaats van praten'. Ik nam haar advies ter harte en liet prompt een paraplu met 'Wat een mooie regendag' bedrukken. Dat was een voorzichtige aanzet voor de Optimistenbond.

Je zegt dat iedereen wereldwijd moet geloven dat hij zijn eigen lot in handen heeft, maar wat met een Indiër die nog steeds rotsvast gelooft in het kastesysteem of de oude katholieken die vertrouwen op Gods woord?

Het is niet omdat je een bepaalde religie aanhangt dat je geen deel kan uitmaken van een filosofie of een gedachtegoed. Ik wil beginnen waar ik nu ben. Om je leven beter te maken, moet je immers in de aanvaarding van het huidige moment zijn, met alle problemen die daarbij horen. Ik kan met andere woorden die Indiër zijn problemen niet oplossen. Wat ik voor de Indiër doe, kan ik slechts van op mijn niveau en vanuit mijn werkelijkheid.

Wat voor acties onderneemt de Optimistenbond dan?

We hebben alvast de Kring van Optimistan (www.kring-optimistan.be) opgericht. Deze bestaat uit mensen uit allerlei lagen van de bevolking, maar zeker ook met een groot aantal invloedrijke leden, die willen streven naar een verhoogd bewustzijn en die de rest van de organisatie zullen ondersteunen. Deze kring zal een pand in Bosvoorde en een ander in Ganshoren ter beschikking hebben waar plaats is voor debatten en meetings.

Zo hebben we ook het idee om een moestuinbeweging op te starten waarin pensioengerechtigden kinderen zullen leren om hun eigen moestuin aan te leggen. Dat idee kwam er op basis van

“Om je leven beter te maken, moet je immers in de aanvaarding van het huidige moment zijn, met alle problemen die daarbij horen. Ik kan met andere woorden die Indiër zijn problemen niet oplossen. Wat ik voor de Indiër doe, kan ik slechts van op mijn niveau en vanuit mijn werkelijkheid”

het feit dat de OCMW's worden overstelpt met aanvragen van mensen die de eindjes niet meer aan elkaar kunnen knopen. Dit gecombineerd met enkele maatschappelijke feiten zoals dat kinderen steeds ongezonder eten en mensen die op pensioengerechtigde leeftijd komen, vaak niets meer om handen hebben, waren de fundamenteën voor dit initiatief.

Daarnaast hebben we een actie gesponsord van een man die zonder benzine 6.000 km van Dakar naar Brussel heeft afgelegd in een zeepekist. Gewoon om aan te tonen dat we niet verplicht zijn om de wereld kapot te maken om te leven.

Het idee voor de Staat Optimistan werd beïnvloed door Andalusië heb ik begrepen?

Inderdaad. Ergens tegen het einde van de 11de eeuw en het begin van de 12de kozen de 3 monotheïstische godsdiensten in Andalusië ervoor om in vrede en onderling respect samen te leven. In alle vrijheid ontstond er een dialoog tussen hun grootste filosofen, waarbij wetenschappen en godsdiensten hand in hand gingen. Men hoorde er alle talen en op geen enkele andere plaats zag men zoveel uitwisseling. Op die manier slaagden zij er in hun veroveraars te overwinnen. Het is dat wat we willen bereiken met Optimistan. Een ontmoetingsplaats voor alle talen, huidskleuren en gedachtestromen. Een staat waarin elke burger verrijkt wordt door het verschil van de ander.

Jullie hebben ook nog een initiatief dat Optimisten zonder grenzen heet?

Optimisten zonder grenzen is een internationale vereniging (www.optimistenzondergrenzen.org). Zij is de overkoepelende organisatie van de beweging en heeft als belangrijkste missie de coherentie tussen de verscheidene nationale Optimistenbonden te verzekeren en zich bezig te houden met wetenschappelijk onderzoek. Haar raad van bestuur bestaat uit een dertigtal leden van verschillende nationaliteiten.

Om je leven beter te maken, moet je het huidige moment, met al zijn problemen, aanvaarden. Je kan enkel vanuit jouw niveau en jouw werkelijkheid de zaken aanpakken.

TEKST: NATHALIE WILLEMS + FOTO'S: LUC SIMONET

